

om kongruens og lokalisering, som EF-medlemskabet påbyder.

Den foreslåede bemyndigelse i *stk. 2* til at fastsætte bestemmelser om anbringelse af selskabets midler svarer indholdsmæssigt til den gældende bemyndigelse i lovens § 131, stk. 2, 1. pkt., bortset fra, at bemyndigelsen som følge af Industriministeriets nye struktur er henlagt til Finanstilsynet. Bestemmelsen omfatter skadesforsikringsselskaber, da anbringelsesreglerne for livsforsikringsselskaber er fastlagt i forslagets §§ 128 og 129. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 6, stk. 2, under nr. 3. Bemyndigelsen i den gældende § 131, stk. 1, til at fastsætte regler om opgørelse og værdiansættelse af hensættelserne er udeladt, da den er indeholdt i forslagets § 123.

§§ 131-133

Reglerne svarer til gældende lovs §§ 136 og 137 samt § 135, stk. 5, idet der ikke er tilsigtet nogle realitetsændringer. Ændringer i forhold til de nævnte bestemmelser har alene til hensigt at forbedre systematikken, modernisere sprogbrugen og tilpasse reglerne til gældende praksis.

Forslagets § 131 erstatter lovens § 135, stk. 1 og 3, og er i forhold hertil væsentligt reduceret i omfang. Baggrunden herfor er dels, at lovens sprogbrug er forældet, dels at Finanstilsynet, uanset lovens detaljeringsgrad, har måttet udstede detaljerede vejledninger for båndlæggelsesproceduren. Efter forslaget vil alle detailreglerne vedrørende båndlæggelsesproceduren herefter skulle fastsættes af Finanstilsynet i bekendtgørelsesform. I § 131, stk. 1, fastslås, at båndlæggelsen er en særlig sikringsakt svarende til håndpant sætning. De foreslåede ændringer afspejler i øvrigt, at båndlæggelse nu væsentligst sker via registreringer i Værdipapircentralen.

Bestemmelsen under § 132, nr. 1, er ny. Efter gældende praksis accepterer tilsynet, at vedhængende renter medregnes ved opgørelse af de båndlagte aktiver, men det har ikke hidtil været udtrykkeligt fastslået i loven, at dette var tilfældet, hvorfor bestemmelsen alene er en præcisering af den gældende retstilstand.

§ 134

Bestemmelsen svarer til lovens § 147, idet den som følge af den foreslåede nye systematik får et snævrere anvendelsesområde. I praksis har bestemmelsen dog alene været anvendt på placerings- og båndlæggelsesreglerne, hvilket også ifølge lovmotiverne hovedsagligt var hensigten.

Kapitel 14b

Udbytteuddeling, sikkerhedsfond m.v. (§§ 135-143)

Det foreslåede nye kapitel 14b indeholder regler, der svarer til lovens §§ 138-145.

Reglernes rækkefølge er ændret således, at kapitlet indledes med regler om udbytte (forslagets §§ 135-140), hvorefter følger bestemmelser om sikkerhedsfonde (forslagets § 141), og endelig regler om begrænsningen i adgangen til at yde lån og stille sikkerhed (§§ 142-144). Rækkefølgen svarer dermed til rækkefølgen i det tilsvarende kapitel i aktieselskabsloven (kap. 13).

§§ 135-140

Bestemmelserne svarer til lovens §§ 140-145 med enkelte sproglige ændringer og en ændret paragrafrækkefølge. Der er ikke hermed tilstræbt realitetsændringer, men alene at forbedre systematikken og bringe denne i bedre overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i aktieselskabsloven.

Efter forslagets § 135 foreslås det at ophæve den eksisterende bestemmelse i lovens § 140, hvorefter beløb, der henlægges til bonus i livsforsikringsselskaber, ikke kan medregnes i det beløb, der kan anvendes til udbytte. Bestemmelsen er overflødig, da det vil fremgå af de nye regnskabsregler efter forslagets § 123, at bonustilskrivninger skal udgiftsføres i resultatopgørelsen.

§ 141

Reglerne om sikkerhedsfonde er efter forslaget ændret i forhold til de eksisterende regler i lovens §§ 138 og 139.

Ændringen i *stk. 2*, i forhold til den gældende bestemmelse i lovens § 138, stk. 2, har til hensigt at sikre en retvisende regnskabsmæssig behandling af de tilfælde, hvor selskaberne anvender sikkerhedsfunds midler. Den eksisterende formulering, hvorefter der kan «henlægges» sikkerhedsfunds midler til de tekniske reserver, antyder en regnskabsmæssig behandling, der indebærer, at selskaberne kan præsentere resultater, der er forbedret, svarende til størrelsen af det beløb, der overføres fra sikkerhedsfonden. Denne praksis har givet anledning til kritik af forsikringsselskabers regnskaber for at være «tilslørede». Det foreslås derfor, at selskaberne skal præsentere årsresultatet forinden eventuel anvendelse af sikkerhedsfunds midler.

At Finanstilsynet efter forslaget skal give tilladelse, før selskaberne kan anvende sikkerhedsfonden, indebærer ingen praksisændring, idet samtlige selskaber, der har sikkerhedsfonde, har en tilsvarende bestemmelse i deres vedtægter. Derved sikres, at sikker-